Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL (UE) 2017/352 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 februarie 2017

de stabilire a unui cadru privind furnizarea de servicii portuare și a normelor comune privind transparența financiară a porturilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 57, 3.3.2017, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) 2020/697 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020	L 165	7	27.5.2020

▼B

REGULAMENTUL (UE) 2017/352 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 februarie 2017

de stabilire a unui cadru privind furnizarea de servicii portuare și a normelor comune privind transparența financiară a porturilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește:

(a) un cadru pentru furnizarea de servicii portuare;

(b) norme comune privind transparența financiară și privind taxele pentru servicii portuare și pentru utilizarea infrastructurii portuare.

(2) Prezentul regulament se aplică furnizării următoarelor categorii de servicii portuare (denumite în continuare „servicii portuare”), fie în interiorul zonei portuare, fie pe căile navigabile de acces la port:

(a) buncheraj;

(b) manipularea mărfurilor;

(c) amarare;

(d) servicii pentru pasageri;

(e) colectarea deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură;

(f) pilotaj; și

(g) remorcare.

(3) Articolul 11 alineatul (2) se aplică și în cazul dragării.

(4) Prezentul regulament se aplică tuturor porturilor maritime din cadrul rețelei transeuropene de transport, astfel cum sunt enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1315/2013.

(5) Statele membre pot decide să nu aplice prezentul regulament porturilor maritime din rețeaua globală situate în regiunile ultraperiferice menționate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Atunci când decid să nu aplice prezentul regulament unor astfel de porturi maritime, statele membre notifică o astfel de decizie Comisiei.

(6) Statele membre pot aplica prezentul regulament și altor porturi maritime. Atunci când decid să aplice prezentul regulament altor porturi maritime, statele membre notifică decizia lor Comisiei.

▼B

(7) Prezentul regulament nu aduce atingere Directivelor 2014/23/UE ([1]) și 2014/24/UE ([2]) ale Parlamentului European și ale Consiliului și nici Directivei 2014/25/UE.

Articolul 2

Definiţii

În sensul prezentului regulament:

1. „buncheraj” înseamnă furnizarea de combustibil solid, lichid sau gazos sau orice altă sursă de energie utilizată pentru propulsarea navei, precum și pentru alimentarea specifică și generală cu energie la bordul navei atunci când se află la dană;

2. „manipularea mărfurilor” înseamnă organizarea și manipularea mărfurilor între nava care le transportă și ţărm, pentru importul, exportul sau tranzitul mărfurilor, inclusiv prelucrarea, fixarea, desprinderea, stivuirea, transportarea și depozitarea temporară a mărfurilor la terminalul de marfă relevant și în legătură directă cu transportul mărfurilor, dar excluzând, cu excepţia cazului în care statul membru stabilește altfel, antrepozitarea, dezambalarea, reambalarea sau orice alte servicii cu valoare adăugată legate de respectivele mărfuri;

3. „autoritate competentă” înseamnă orice organ public sau privat care, în numele unei autorităţi la nivel local, regional sau naţional, este abilitat să efectueze în temeiul dreptului intern sau al instrumentelor naţionale activităţi legate de organizarea și gestionarea activităţilor portuare, împreună cu organul de administrare al portului sau în locul acestuia;

4. „dragare” înseamnă îndepărtarea de nisip, sedimente sau alte substanţe de pe fundul căilor navigabile de acces la un port sau în interiorul zonei portuare care intră în sfera de competenţă a organului de administrare al portului, inclusiv eliminarea materialelor îndepărtate, pentru a permite accesul la port al navelor; aceasta cuprinde atât îndepărtarea iniţială (dragarea principală), cât și dragarea de întreţinere efectuată pentru menţinerea accesibilităţii căii navigabile, deși nu este un serviciu portuar oferit utilizatorilor;

5. „organ de administrare al portului” înseamnă orice organ public sau privat care, în temeiul dreptului intern sau al instrumentelor naţionale, are obiectivul de a efectua sau este împuternicit să efectueze, la nivel local, în combinaţie cu alte activităţi sau nu, administrarea și gestionarea infrastructurilor portuare, precum și una sau mai multe dintre următoarele sarcini în portul respectiv: coordonarea traficului portuar, gestionarea traficului portuar, coordonarea activităţilor operatorilor prezenţi în portul în cauză și controlul activităţilor operatorilor prezenţi în portul în cauză;

([1]) Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

([2]) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

▼B

6. „amarare” înseamnă serviciile de acostare și de plecare, inclusiv deplasarea de-a lungul cheiului, care sunt necesare pentru operarea în siguranţă a unei nave în port sau pe calea navigabilă de acces la port;

7. „servicii pentru pasageri” înseamnă organizarea și gestionarea pasagerilor, a bagajului și a vehiculelor acestora între nava care îi transportă și ţărm și include, de asemenea, prelucrarea datelor cu caracter personal și transportarea pasagerilor în interiorul terminalului pentru pasageri relevant;

8. „pilotaj” înseamnă serviciul de ghidare a unei nave de un pilot sau de un post de pilotaj pentru a permite intrarea sau ieșirea în condiţii de siguranţă a navei în calea navigabilă de acces la port sau navigaţia în condiţii de siguranţă în cadrul portului;

9. „taxă de utilizare a infrastructurii portuare” înseamnă o taxă percepută, în beneficiul direct sau indirect al organului de administrare al portului sau al autorităţii competente, pentru utilizarea infrastructurii, a instalaţiilor și a serviciilor, inclusiv a căilor navigabile de acces la portul respectiv, precum și pentru accesul la operaţiunile de prelucrare a pasagerilor și a mărfurilor, dar excluzând costurile de închiriere ale terenului și taxele cu efect echivalent;

10. „colectarea deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură” înseamnă preluarea deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură de către orice instalaţie fixă, plutitoare sau mobilă care este capabilă să preia deșeuri provenite din exploatarea navelor sau reziduuri de încărcătură, astfel cum sunt definite în Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

11. „taxă de serviciu portuar” înseamnă o taxă percepută în beneficiul furnizorului de servicii portuare și plătită de utilizatorii serviciului respectiv;

12. „contract de servicii portuare” înseamnă un acord formal și obligatoriu din punct de vedere juridic sau un act cu efect juridic echivalent între un furnizor de servicii portuare și un organ de administrare al portului sau o autoritate competentă având ca obiect furnizarea unuia sau mai multor servicii portuare, fără a aduce atingere formei de desemnare a furnizorilor de servicii portuare;

13. „furnizor de servicii portuare” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce furnizează sau dorește să furnizeze, contra unei remuneraţii, una sau mai multe categorii de servicii portuare;

14. „obligaţie de serviciu public” înseamnă o cerinţă definită sau determinată cu scopul de a asigura furnizarea serviciilor portuare sau a activităţilor de interes general pe care un operator, dacă ar ţine seama de propriile sale interese comerciale, nu și-ar asuma-o deloc sau nu și-ar asuma-o în aceeași măsură sau în aceleași condiţii;

([1]) Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalaţiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO L 332, 28.12.2000, p. 81).

▼B

15. „transport maritim pe distanţe scurte” înseamnă deplasarea de mărfuri și de pasageri pe mare între porturi situate în Europa geografică sau între aceste porturi și porturi situate în ţările din afara Europei care au un ţărm la mările închise de la graniţele Europei;

16. „port maritim” înseamnă un spaţiu terestru și maritim în care se regăsesc infrastructura și echipamentele necesare, în principal, primirii navelor, încărcării și descărcării acestora, depozitării mărfurilor, recepţiei și livrării mărfurilor respective, precum și îmbarcării și debarcării pasagerilor, echipajului și a altor persoane și orice altă infrastructură necesară pentru operatorii de transport în cadrul zonei portuare;

17. „remorcare” înseamnă asistenţa acordată unei nave de un remorcher, pentru a permite o intrare sau ieșire din port în condiţii de siguranţă sau navigaţia în condiţii de siguranţă în cadrul portului, ajutând la manevrarea navei;

18. „cale navigabilă de acces” înseamnă căile de acces pe apă, din largul mării, la port, cum ar fi căile de acces în porturi, șenalele navigabile, râurile, canalele maritime și fiordurile, cu condiţia ca o astfel de cale navigabilă să intre în sfera de competenţă a organului de administrare al portului.

CAPITOLUL II

FURNIZAREA DE SERVICII PORTUARE

Articolul 3

Organizarea serviciilor portuare

(1) Accesul la piaţă pentru furnizarea de servicii portuare în porturile maritime poate, în conformitate cu prezentul regulament, să depindă de următoarele condiţii:

(a) cerinţe minime pentru furnizarea de servicii portuare;

(b) limitarea numărului de furnizori;

(c) obligaţii de serviciu public;

(d) restricţii legate de operatorii interni.

(2) Statele membre pot decide în dreptul intern să nu impună niciuna dintre condiţiile menţionate la alineatul (1) pentru una sau mai multe categorii de servicii portuare.

(3) Condiţiile de acces la dotările, instalaţiile și echipamentele portului trebuie să fie echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

▼B

Articolul 4

Cerinţe minime pentru furnizarea de servicii portuare

(1) Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă poate impune ca furnizorii de servicii portuare, inclusiv subcontractanţii, să respecte anumite cerinţe minime pentru realizarea serviciului portuar corespunzător.

(2) Cerinţele minime menţionate la alineatul (1) pot viza exclusiv:

(a) calificările profesionale ale furnizorului de servicii portuare, ale personalului acestuia sau ale persoanelor fizice care gestionează în mod curent și continuu activităţile furnizorului de servicii portuare;

(b) capacitatea financiară a furnizorului de servicii portuare;

(c) echipamentele necesare pentru furnizarea serviciului portuar relevant în condiţii normale și de siguranţă și capacitatea de a menţine aceste echipamente la nivelul cerut;

(d) disponibilitatea serviciului portuar relevant pentru toţi utilizatorii, în toate danele și fără întreruperi, zi și noapte, pe tot parcursul anului;

(e) respectarea cerinţelor privind siguranţa maritimă sau siguranţa și securitatea portului ori ale căilor de acces la acesta, ale instalaţiilor, echipamentelor și lucrătorilor și altor persoane;

(f) respectarea cerinţelor de mediu de la nivel local, naţional, al Uniunii și internaţional;

(g) respectarea obligaţiilor în domeniul legislaţiei sociale și a muncii care se aplică în statul membru în care este situat portul respectiv, inclusiv a condiţiilor din contractele colective de muncă aplicabile, a cerinţelor referitoare la echipaj și a cerinţelor referitoare la orele de lucru și de odihnă ale navigatorilor, precum și a normelor aplicabile privind inspecţiile la locul de muncă;

(h) buna reputaţie a furnizorului de servicii portuare, stabilită în conformitate cu dreptul intern aplicabil privind buna reputaţie, luând în considerare orice motive întemeiate de îndoială cu privire la fiabilitatea furnizorului de servicii portuare.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care un stat membru consideră necesar să impună o cerinţă privind pavilionul în scopul de a asigura deplina conformitate cu alineatul (2) litera (g) în cazul navelor utilizate în principal pentru operaţiuni de remorcare sau de amarare în porturile situate pe teritoriul său, acesta informează Comisia cu privire la decizia sa înainte de publicarea anunţului de participare sau, în absenţa anunţului de participare, înainte de a impune o cerinţă privind pavilionul.

(4) Cerinţele minime:

(a) sunt transparente, obiective, nediscriminatorii, proporţionale și relevante pentru categoria și natura serviciului portuar în cauză;

▼B

(b) sunt respectate până la expirarea dreptului de furnizare a unui serviciu portuar.

(5) În cazul în care cerinţele minime includ cunoștinţe specifice privind condiţiile locale, organul de administrare al portului sau autoritatea competentă se asigură că există un acces adecvat la informaţii, în condiţii transparente și nediscriminatorii.

(6) În cazurile prevăzute la alineatul (1), organul de administrare al portului sau autoritatea competentă publică cerinţele minime menţionate la alineatul (2) și procedura de acordare a dreptului de furnizare a serviciilor portuare în temeiul respectivelor cerinţe până la 24 martie 2019 sau, în cazul cerinţelor minime care sunt aplicabile după această dată, cu cel puţin trei luni înainte de data la care respectivele cerinţe ar urma să se aplice. Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă informează în prealabil furnizorii de servicii portuare cu privire la orice modificare a criteriilor sau a procedurii.

(7) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere articolului 7.

Articolul 5

Procedură pentru asigurarea respectării cerinţelor minime

(1) Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă tratează furnizorii de servicii portuare în mod transparent, obiectiv, nediscriminatoriu și proporţional.

(2) Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă acordă sau refuză dreptul de a furniza servicii portuare pe baza cerinţelor minime stabilite în conformitate cu articolul 4 în termen rezonabil și, în orice caz, în nu mai mult de patru luni de la primirea cererii de acordare a unui astfel de drept și a documentelor necesare.

(3) Orice astfel de refuz din partea organului de administrare al portului sau a autorităţii competente se justifică în mod corespunzător, pe baza cerinţelor minime menţionate la articolul 4 alineatul (2).

(4) Orice limitare sau reziliere, din partea organului de administrare al portului sau a autorităţii competente, a dreptului de a furniza un serviciu portuar se justifică în mod corespunzător și în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 6

Limitarea numărului de furnizori de servicii portuare

(1) Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă poate limita numărul de furnizori de servicii portuare pentru un anumit serviciu portuar, pe baza unuia sau mai multora din motivele următoare:

(a) insuficienţa terenului sau rezervarea utilizării terenului sau a spaţiului de pe chei, cu condiţia ca limitarea să fie în conformitate cu deciziile sau planurile convenite de organul de administrare al portului și, acolo unde este cazul, de orice alte autorităţi publice competente în conformitate cu dreptul intern;

▼B

(b) absența unei astfel de limitări obstrucționează îndeplinirea obligațiilor de serviciu public astfel cum se prevede la articolul 7, inclusiv atunci când o astfel de absență determină creșterea exagerată a costurilor legate de îndeplinirea acestor obligații pentru organul de administrare al portului, autoritatea competentă sau pentru utilizatorii porturilor;

(c) absența unei astfel de limitări obstrucționează necesitatea de a se asigura siguranța, securitatea sau sustenabilitatea ecologică a operațiunilor portuare;

(d) caracteristicile infrastructurii portului sau natura traficului portuar nu permit desfășurarea activităților mai multor furnizori de servicii portuare în port;

(e) în cazul în care s-a stabilit, în conformitate cu articolul 35 din Directiva 2014/25/UE, faptul că un sector sau un subsector al portului, împreună cu serviciile portuare aferente, din interiorul unui stat membru desfășoară o activitate expusă direct concurenței în conformitate cu articolul 34 din directiva respectivă. În astfel de cazuri, alineatele (2) și (3) din prezentul articol nu se aplică.

(2) Pentru a oferi părților interesate posibilitatea de a prezenta observații într-un interval de timp rezonabil, organul de administrare al portului sau autoritatea competentă publică orice propunere de a limita numărul de furnizori de servicii portuare în conformitate cu alineatul (1) împreună cu motivele care stau la baza acesteia, cu cel puțin trei luni înainte de adoptarea deciziei de a limita numărul de furnizori de servicii portuare.

(3) Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă publică decizia adoptată de a limita numărul de furnizori de servicii portuare.

(4) Atunci când organul de administrare al portului sau autoritatea competentă decide să limiteze numărul de furnizori ai unui serviciu portuar, acesta urmează o procedură de selecție care este deschisă tuturor părților interesate, nediscriminatorie și transparentă. Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă publică informații privind serviciul portuar care urmează să fie furnizat, precum și privind procedura de selecție și se asigură că toate informațiile esențiale care sunt necesare pentru elaborarea unei candidaturi sunt efectiv accesibile tuturor părților interesate. Părților interesate li se acordă un termen suficient de lung pentru a li se permite să facă o evaluare pertinentă și să își pregătească candidatura. În condiții normale, un astfel de termen minim este de 30 de zile.

(5) Alineatul (4) nu se aplică în cazurile menționate la alineatul (1) litera (e) și la alineatul (7) de la prezentul articol și la articolul 8.

(6) Atunci când un organ de administrare al unui port sau autoritatea competentă furnizează servicii portuare în cont propriu sau prin intermediul unei entități distincte din punct de vedere juridic pe care o controlează direct sau indirect, statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru a evita conflictele de interes. În lipsa acestor măsuri, numărul furnizorilor nu poate fi mai mic de doi, cu excepția cazului în care unul sau mai multe dintre motivele enumerate la alineatul (1) justifică limitarea numărului de furnizori de servicii portuare la un singur furnizor.

▼B

(7) Statele membre pot decide ca porturile lor care fac parte din reţeaua globală și care nu îndeplinesc criteriile de la articolul 20 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 să poată limita numărul de furnizori de servicii portuare pentru un anumit serviciu portuar. Statele membre informează Comisia cu privire la o astfel de decizie.

Articolul 7

Obligaţii de serviciu public

(1) Statele membre pot decide să impună furnizorilor de servicii portuare obligaţii de serviciu public referitoare la serviciile portuare și pot încredinţa dreptul de a impune astfel de obligaţii organului de administrare al portului sau autorităţii competente, pentru a asigura cel puţin unul dintre următoarele elemente:

(a) disponibilitatea serviciului portuar pentru toţi utilizatorii, în toate danele portului, fără întreruperi, zi și noapte, pe tot parcursul anului;

(b) disponibilitatea serviciului pentru toţi utilizatorii, în condiţii de egalitate;

(c) convenabilitatea preţului serviciului pentru anumite categorii de utilizatori;

(d) siguranţa, securitatea sau sustenabilitatea ecologică a operaţiunilor portuare;

(e) furnizarea de servicii adecvate de transport pentru public; și

(f) coeziunea teritorială.

(2) Obligaţiile de serviciu public menţionate la alineatul (1) sunt clar definite, transparente, nediscriminatorii și verificabile și garantează egalitatea accesului pentru toţi furnizorii de servicii portuare stabiliţi în Uniune.

(3) În cazul în care decid să impună obligaţii de serviciu public, pentru același serviciu, în toate porturile lor maritime care intră sub incidenţa prezentului regulament, statele membre notifică aceste obligaţii Comisiei.

(4) În cazul unei perturbări a serviciilor portuare pentru care sunt impuse obligaţii de serviciu public sau atunci când apare un risc imediat ca o astfel de situaţie să survină, organul de administrare al portului sau autoritatea competentă poate lua o măsură de urgenţă. Măsura de urgenţă poate lua forma unei atribuiri directe a serviciului către un furnizor diferit, pentru o perioadă de maximum doi ani. În decursul perioadei respective, organul de administrare al portului sau autoritatea competentă fie lansează o nouă procedură de selectare a unui furnizor de servicii portuare, fie aplică articolul 8. Acţiunile sindicale care au loc în conformitate cu dreptul intern nu sunt considerate perturbări ale serviciilor portuare pentru care pot fi luate măsuri de urgenţă.

▼B

Articolul 8

Operator intern

(1) Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (6), organul de administrare al portului sau autoritatea competentă poate decide să furnizeze în cont propriu un serviciu portuar sau prin intermediul unei entităţi distincte din punct de vedere juridic asupra căreia exercită un grad de control similar celui exercitat asupra propriilor sale departamente, cu condiţia ca articolul 4 să se aplice în mod egal tuturor operatorilor care furnizează serviciul portuar respectiv. Într-un astfel de caz, furnizorul de servicii portuare este considerat a fi operator intern în sensul prezentului regulament.

(2) Se consideră că organul de administrare al portului sau autoritatea competentă exercită asupra unei entităţi distincte din punct de vedere juridic un grad de control similar cu cel exercitat asupra propriilor departamente numai dacă are o influenţă decisivă atât asupra obiectivelor strategice, cât și asupra deciziilor importante ale entităţii juridice în cauză.

(3) În cazurile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a)-(d), operatorul intern se limitează la efectuarea serviciului portuar atribuit numai în portul sau porturile care i-au fost atribuite în sarcina de a furniza serviciul portuar respectiv.

Articolul 9

Protejarea drepturilor lucrătorilor

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării normelor sociale și în domeniul muncii ale statelor membre.

(2) Fără a aduce atingere dreptului Uniunii sau dreptului intern, inclusiv contractelor colective de muncă aplicabile încheiate între partenerii sociali, organul de administrare al portului sau autoritatea competentă solicită furnizorului de servicii portuare să acorde personalului condiţii de muncă în conformitate cu obligaţiile aplicabile în domeniul legislaţiei sociale și a muncii și să respecte standardele sociale, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii, dreptul intern sau contractele colective de muncă.

(3) În cazul unei schimbări a furnizorului de servicii portuare, ca urmare a atribuirii unui contract de concesiune sau de achiziţii publice, organul de administrare al portului sau autoritatea competentă poate solicita ca drepturile și obligaţiile furnizorului precedent de servicii portuare care decurg dintr-un contract de muncă sau dintr-un raport de muncă astfel cum este definit de dreptul intern, existente la data acestei modificări, să fie transferate către noul furnizor de servicii portuare. Într-un astfel de caz, personalul angajat anterior de precedentul furnizor de servicii portuare beneficiază de aceleași drepturi ca cele pe care le-ar fi avut dacă ar fi existat un transfer de întreprindere în sensul Directivei 2001/23/CE.

(4) Atunci când, în contextul furnizării de servicii portuare, are loc un transfer de personal, documentele de licitaţie și contractele de servicii portuare cuprind lista membrilor personalului respectiv și oferă detalii transparente cu privire la drepturile contractuale ale acestora și la condiţiile în care angajaţii sunt consideraţi a fi legaţi de serviciile portuare.

▼B

Articolul 10

Derogări

(1) Prezentul capitol și articolul 21 nu se aplică serviciilor de manipulare a mărfurilor, serviciilor pentru pasageri sau pilotajului.

(2) Statele membre pot decide să aplice dispoziţiile prezentului capitol și articolul 21 pilotajului. Statele membre informează Comisia cu privire la o astfel de decizie.

CAPITOLUL III

TRANSPARENŢĂ FINANCIARĂ ȘI AUTONOMIE

Articolul 11

Transparenţa relaţiilor financiare

(1) Relaţiile financiare dintre autorităţile publice și un organ de administrare al unui port sau altă entitate care furnizează servicii portuare în numele acestuia și care primește fonduri publice se reflectă în mod transparent în sistemul de contabilitate pentru a indica în mod clar următoarele:

(a) fondurile publice puse la dispoziţie direct de către autorităţile publice organelor de administrare ale portului în cauză;

(b) fondurile publice puse la dispoziţie de autorităţile publice prin intermediul unor întreprinderi publice sau instituţii financiare publice; și

(c) utilizarea pentru care au fost atribuite respectivele fonduri publice.

(2) În cazul în care organul de administrare al unui port care primește fonduri publice furnizează în cont propriu servicii portuare sau de dragare, sau o altă entitate furnizează astfel de servicii în numele său, acesta ţine contabilitatea acelui serviciu portuar sau de dragare finanţat din fonduri publice separată de cele referitoare la alte activităţi ale sale, astfel încât:

(a) toate costurile și veniturile să fie atribuite sau alocate corect, pe baza unor principii de contabilitate a costurilor aplicate în mod consecvent și justificabile în mod obiectiv; și

(b) principiile de contabilitate a costurilor conform cărora sunt ţinute conturi separate să fie clar definite.

(3) Fondurile publice menţionate la alineatul (1) includ capitalul social și fondurile asimilate, granturile nerambursabile, granturile rambursabile numai în anumite circumstanţe, împrumuturile, inclusiv descoperirile de cont și avansuri pentru injecţii de capital, garanţiile acordate organului de administrare al portului de către autorităţile publice și orice altă formă de sprijin financiar public.

(4) Organul de administrare al portului sau altă entitate care furnizează servicii portuare în numele acestuia ţine informaţiile referitoare la relaţiile financiare menţionate la alineatele (1) și (2) timp de cinci ani de la sfârșitul exerciţiului financiar la care se referă informaţiile.

▼B

(5) Organul de administrare al portului sau altă entitate care furnizează servicii portuare în numele acestuia pune la dispoziția autorității relevante din statul membru în cauză, în cazul unei plângeri oficiale și la cerere, informațiile menționate la alineatele (1) și (2) și orice informații suplimentare pe care acestea le consideră necesare pentru a finaliza o analiză aprofundată a datelor prezentate și pentru a evalua respectarea prezentului regulament în conformitate cu normele referitoare la concurență. La cerere, autoritatea relevantă pune aceste informații la dispoziția Comisiei. Informațiile se transmit în termen de trei luni de la data cererii.

(6) În cazul în care organul de administrare al portului sau altă entitate care furnizează servicii portuare în numele acestuia nu a primit fonduri publice în anii contabili precedenți, dar beneficiază de fonduri publice, acesta aplică alineatele (1) și (2) începând cu exercițiul contabil următor transferului fondurilor publice.

(7) În cazul în care fondurile publice sunt plătite drept compensație pentru o obligație de serviciu public, acestea trebuie prezentate separat în conturile relevante și nu pot fi transferate niciunui alt serviciu sau niciunei alte activități economice.

(8) Statele membre pot decide că alineatul (2) de la prezentul articol nu se aplică în cazul porturilor lor din rețeaua globală care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 20 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1315/2013, în cazul în care aceasta ar genera sarcini administrative disproporționate, cu condiția ca orice fonduri publice primite și utilizarea acestora pentru furnizarea de servicii portuare să rămână perfect transparente în sistemul contabil. Într-un astfel de caz, statele membre informează Comisia în prealabil cu privire la o astfel de decizie.

Articolul 12

Taxele de servicii portuare

(1) Taxele pentru serviciile furnizate de un operator intern în temeiul unei obligații de serviciu public, taxele pentru serviciile de pilotaj care nu sunt expuse unei concurențe reale și taxele percepute de furnizorii de servicii portuare, în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (b), se stabilesc în mod transparent, obiectiv și nediscriminatoriu și sunt proporționale cu costul serviciului furnizat.

(2) Plata taxelor de servicii portuare poate fi integrată în alte plăți, precum plata taxelor de utilizare a infrastructurii portuare. Într-un astfel de caz, furnizorul de servicii portuare și, dacă este cazul, organul de administrare al portului se asigură că suma totală a taxei serviciului portuar este în continuare ușor de identificat de către utilizatorul serviciului portuar.

(3) Furnizorul de servicii portuare, în cazul unei plângeri formale și la cerere, pune la dispoziția autorității relevante din statul membru în cauză toate informațiile relevante privind elementele ce servesc drept bază pentru stabilirea structurii și nivelului taxelor de servicii portuare care intră în domeniul de aplicare al alineatului (1).

▼B

Articolul 13

Taxele de utilizare a infrastructurii portuare

(1) Statele membre se asigură că se percepe o taxă de utilizare a infrastructurii portuare. Acest lucru nu împiedică furnizorii de servicii portuare care utilizează infrastructura portuară să perceapă taxe de servicii portuare.

(2) Plata taxelor de utilizare a infrastructurii portuare poate fi integrată în alte plăţi, precum plata taxelor de servicii portuare. Într-un astfel de caz, organul de administrare al portului se asigură că valoarea taxei de utilizare a infrastructurii portuare este în continuare ușor de identificat de către utilizatorul infrastructurii portuare.

(3) Pentru a contribui la un sistem eficient de taxare a utilizării infrastructurii, structura și nivelul taxelor de utilizare a infrastructurii portuare se determină în conformitate cu strategia comercială și planurile de investiţii ale portului și respectă normele în materie de concurenţă. Dacă este cazul, taxele respective respectă, de asemenea, cerinţele generale stabilite în cadrul politicii generale a porturilor a statului membru în cauză.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), taxele de utilizare a infrastructurii portuare pot varia în conformitate cu strategia economică și cu politica de amenajare a teritoriului ale portului referitoare, printre altele, la anumite categorii de utilizatori sau pentru a promova o utilizare mai eficientă a infrastructurii portuare, a transportului maritim pe distanţe scurte sau a unui nivel ridicat al performanţei de mediu, eficienţei energetice sau eficienţei din punctul de vedere al emisiilor de carbon a operaţiunilor de transport. Criteriile pentru o astfel de variaţie sunt transparente, obiective și nediscriminatorii și sunt compatibile cu legislaţia în domeniul concurenţei, inclusiv legislaţia privind ajutoarele de stat. Taxele de utilizare a infrastructurii portuare pot ţine seama de costurile externe și pot varia în funcţie de practicile comerciale.

(5) Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă se asigură că utilizatorii portuari și reprezentanţii sau asociaţiile utilizatorilor portuari sunt informaţi cu privire la natura și nivelul taxelor de utilizare a infrastructurii portuare. Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă se asigură că utilizatorii infrastructurii portuare sunt informaţi în legătură cu orice schimbare survenită în natura sau nivelul taxelor de utilizare a infrastructurii portuare cu cel puţin două luni înainte de data la care respectivele schimbări intră în vigoare. Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă nu este obligat(ă) să divulge informaţii privind diferenţele între taxe rezultate în urma negocierilor individuale.

(6) Organul de administrare al portului, în cazul unei plângeri oficiale și la cerere, pune la dispoziţia autorităţii relevante a statului membru în cauză informaţiile menţionate la alineatele (4) și (5), precum și orice informaţie relevantă privind elementele care servesc drept bază pentru stabilirea structurii și nivelului taxelor de utilizare a infrastructurii portuare. La cerere, autoritatea respectivă pune informaţiile la dispoziţia Comisiei.

▼B

CAPITOLUL IV

DISPOZIŢII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 14

Formarea personalului

Furnizorii de servicii portuare se asigură că lucrătorii beneficiază de formarea necesară pentru a dobândi cunoștinţele esenţiale pentru activitatea lor, cu o atenţie deosebită pentru aspectele legate de sănătate și siguranţă, și că cerinţele de formare sunt actualizate periodic pentru a răspunde provocărilor legate de inovarea tehnologică.

Articolul 15

Consultarea utilizatorilor portuari și a altor părţi interesate

(1) Organul de administrare al portului, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se consultă cu utilizatorii portuari cu privire la politica sa de taxare, inclusiv în cazurile prevăzute la articolul 8. Astfel de consultări includ orice modificare substanţială a taxelor de utilizare a infrastructurii portuare și ale taxelor pentru servicii portuare în cazurile în care operatorii interni furnizează servicii portuare în temeiul obligaţiilor de serviciu public.

(2) Organul de administrare al portului, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, consultă utilizatorii portuari și alte părţi interesate relevante cu privire la aspectele esenţiale din sfera sa de competenţă în ceea ce privește:

(a) coordonarea serviciilor portuare în interiorul zonei portuare;

(b) măsurile de îmbunătăţire a legăturilor cu hinterlandul, inclusiv măsurile de dezvoltare și îmbunătăţire a eficienţei transportului feroviar și pe căi navigabile interioare;

(c) eficienţa procedurilor administrative din port și măsuri pentru a le simplifica;

(d) aspecte privind mediul;

(e) amenajarea teritoriului; și

(f) măsuri care să garanteze siguranţa în zona portuară, inclusiv, dacă este cazul, a sănătăţii și a siguranţei lucrătorilor portuari.

(3) Furnizorii de servicii portuare pun la dispoziţia utilizatorilor portului informaţii adecvate cu privire la natura și nivelul taxelor de servicii portuare.

(4) Organul de administrare al portului și furnizorii de servicii portuare respectă confidenţialitatea informaţiilor sensibile din punct de vedere comercial în îndeplinirea obligaţiilor care le revin în temeiul prezentului articol.

▼B

Articolul 16

Tratarea plângerilor

(1) Fiecare stat membru se asigură de existența unei proceduri eficiente de tratare a plângerilor care rezultă din aplicarea prezentului regulament pentru porturile sale maritime care intră sub incidența prezentului regulament.

(2) Tratarea plângerilor trebuie să se facă într-un mod care evită conflictele de interese și care este independent din punct de vedere funcțional de orice organ de administrare al portului sau de orice furnizori de servicii portuare. Statele membre se asigură că există o separare funcțională efectivă între tratarea plângerilor, pe de o parte, și proprietatea și gestionarea porturilor, furnizarea de servicii portuare și utilizarea portului, pe de altă parte. Tratarea plângerilor trebuie să fie imparțială și transparentă și respectă în mod corespunzător dreptul de desfășurare liberă a activității.

(3) Plângerile se depun în statul membru în al cărui port se presupune că litigiul își are originea. Statele membre se asigură că utilizatorii portuari și alte părți interesate relevante sunt informate cu privire la locul și modalitatea de depunere a plângerilor și cu privire la autoritățile responsabile pentru tratarea plângerilor.

(4) Autoritățile responsabile pentru tratarea plângerilor cooperează, după caz, pentru a-și acorda reciproc asistență în litigii care implică părți stabilite în state membre diferite.

(5) Autoritățile responsabile pentru tratarea plângerilor, în conformitate cu dreptul intern, au competența să impună ca organele de administrare ale porturilor, furnizorii de servicii portuare și utilizatorii portuari să le prezinte informațiile relevante referitoare la o plângere.

(6) Autoritățile responsabile pentru tratarea plângerilor, în conformitate cu dreptul național, dispun de competența de a lua decizii cu caracter obligatoriu, supuse controlului jurisdicțional, după caz.

(7) Statele membre informează Comisia cu privire la procedura de tratare a plângerilor și la autoritățile menționate la alineatul (3) până la 24 martie 2019 și, ulterior, cu privire la orice modificare a informațiilor respective. Comisia publică și actualizează regulat astfel de informații pe site-ul său.

(8) După caz, statele membre fac schimb de informații generale cu privire la aplicarea prezentului articol. Comisia sprijină o astfel de cooperare.

Articolul 17

Autoritățile relevante

Statele membre se asigură că utilizatorii portuari și alte părți interesate relevante sunt informate cu privire la autoritățile relevante menționate la articolul 11 alineatul (5), la articolul 12 alineatul (3) și la articolul 13 alineatul (6). De asemenea, statele membre informează Comisia cu privire la respectivele autorități până cel târziu la 24 martie 2019 și, ulterior, cu privire la orice modificare a informațiilor respective. Comisia publică și actualizează periodic aceste informații pe site-ul său.

▼B

Articolul 18

Căi de atac

(1) Orice parte care prezintă un interes legitim are dreptul la o cale de atac împotriva deciziilor sau măsurilor individuale luate în temeiul prezentului regulament de organul de administrare al portului, de autoritatea competentă sau de orice altă autoritate națională relevantă. Organele de soluționare a căii de atac sunt independente de părțile implicate și pot fi instanțe.

(2) În cazul în care organul de soluționare a căii de atac menționat la alineatul (1) nu are caracter judiciar, acesta trebuie să își motiveze în scris hotărârile. Hotărârile sale fac de asemenea obiectul unei reexaminări de către o instanță națională.

Articolul 19

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura implementarea acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive. Statele membre notifică respectivele măsuri Comisiei până la 24 martie 2019 și, fără întârziere, o notifică cu privire la orice altă modificare ulterioară referitoare la acestea.

Articolul 20

Raportarea

Cel târziu la 24 martie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea și efectele prezentului regulament.

Raportul respectiv ține seama de toate progresele înregistrate în cadrul Comitetului de dialog social sectorial al UE în sectorul portuar.

Articolul 21

Măsuri tranzitorii

(1) Prezentul regulament nu se aplică contractelor de servicii portuare care au fost încheiate înainte de 15 februarie 2017 și care sunt limitate în timp.

(2) Contractele de servicii portuare încheiate înainte de 15 februarie 2017, care nu sunt limitate în timp sau care au efecte similare, trebuie să fie modificate pentru a se conforma prezentului regulament până la 1 iulie 2025.

▼M1

(3) În pofida articolului 13 alineatele (1), (3) și (4), organul de administrare al portului sau autoritatea competentă poate decide să scutească, să suspende, să reducă sau să amâne plata taxelor de utilizare a infrastructurii portuare datorate pentru perioada cuprinsă între 1 martie 2020 și 31 octombrie 2020. Statele membre pot hotărî

▼M1

ca astfel de decizii să respecte cerinţele stabilite în acest scop în dreptul intern. Scutirea, suspendarea, reducerea sau amânarea plăţii taxelor de utilizare a infrastructurii portuare se acordă în mod transparent, obiectiv și nediscriminatoriu.

Organul de administrare al portului sau autoritatea competentă se asigură că utilizatorii portuari și reprezentanţii sau asociaţiile utilizatorilor portuari sunt informaţi în mod corespunzător. Termenul de două luni menţionat la articolul 13 alineatul (5) nu se aplică.

▼B

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 24 martie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.